

A Társaság

Ottó főherceg a prangins-i parkban.

Ára 10 korona.

Kolzer

női divat- és szőrmeáruháza

IV., Kossuth Lajos-utca 9.

Schneider Rózsi és Kató

Budapest, IV., Váci-u. 8., félemelet. / Telefon 94-35.

Utcai és estélyi ruhák, köpenyek, kosztümök,
bluzok és pongyolák állandó nagy választékban.

„FOTÓ”
FÉNYKÉPÉSZETI
SZAKÜZLET BUDAPEST
RÁKÓCZI-UT 80.
NAGYBAN - KICSINYBEN.

Brilláns-ékszer, aranyat,
ezüstöt legmagasabb napi árban
veszek. Hartenstein ékszerész,
Rákóczi-ut 9. sz. Pannónia mellett.

Festesse meg szőrméjét (felelősség-
gel minden színre) **Bordy F. Imre**
szőrmesternél Budapest, VI. Ó-u. 11.

Villamosvasalók forralók, rechaudok
szakszerű javítása.
Galambos mérnök, Kigyó-tér 1.
Királypalota.

Martinka András szűcs-
mester VI., Vilmos császár-ut 15.
II. em. 27. ajtó.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhiv.
Budapest, VI., Szerencsen-utca 65.
(Liszt Ferenc-tér sarok.)

Brillánsokat, gyöngyöket,

ékszereket mindenkinél drágábban vesz

Székely Emil ékszerüzlete, VII. Király-u. 51.

Teréz-templommal szemben. Címre tessék figyelni. Tel.: József 105-35.

Kefék, seprők, ecsetek

és egyéb háztartási cikkek legjutányosabban vásárolhatók

Kartschocke J. és fia

70 év óta fennálló gyáranak belvárosi raktárában

IV., Deák Ferenc-tér 4. szám. Telefon: 60-43.

RADIO! RADIO!

a legjobb, a leggazdaságosabb,
:: a legtartósabb fényt adó ::

terpentes cipőkrém.

Selyem és horgolt nyakkendők, nadrág-
tartók, uri divatárúk, izléses, gazdag
választékban, jutányos árban.

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kigyó-u. 5 (Klotild palota) és V., Deák Ferencz-u. 14.

Simonits J. angol női szabó műterme
VI., Vilmos császár-ut 15. szám.

Budapesti Bazár

a legrégibb magyar divatujtság

Félévre 100 korona

Szerkeszti: Radnay Erna

Kiadóhivatal: VIII., Baross-utca 22. (Budapesti Bazár-ház.)

Harisnyafejelések és szemszedések, javítások
„Központi” harisnyakötőde
Thököly-ut 32. szám. Telefon: József 26-67.

Urhölgyek és urileányok részére

szabászati és modellkészítési tanfolyam

nyílt, Párisban diplomát nyert keresztény urinő vezetésé
alatt. — Délelőtti és délutáni kurzusok. — Beiratások
naponta délelőtt 9-től 2-ig Váci-utca 20. szám, IV. emelet 4.

FÉRFI RUHÁK átalakítását legjutá-
nyosabban vállalja

Özv. NEMCSIK GYULÁNÉ VIII., Mátyás-tér 14. szám.

Mindennemű
nyomtatványokat
a legizlésesebb
kivitelben készít

Kehrling K. kelmefestő- és vegytisztító-gyár
III., Zsigmond-tér 10. Tel. 63-36.

Automobilok és alkatrészek

nagy választékban

CSERMELY KÁROLYNÁL

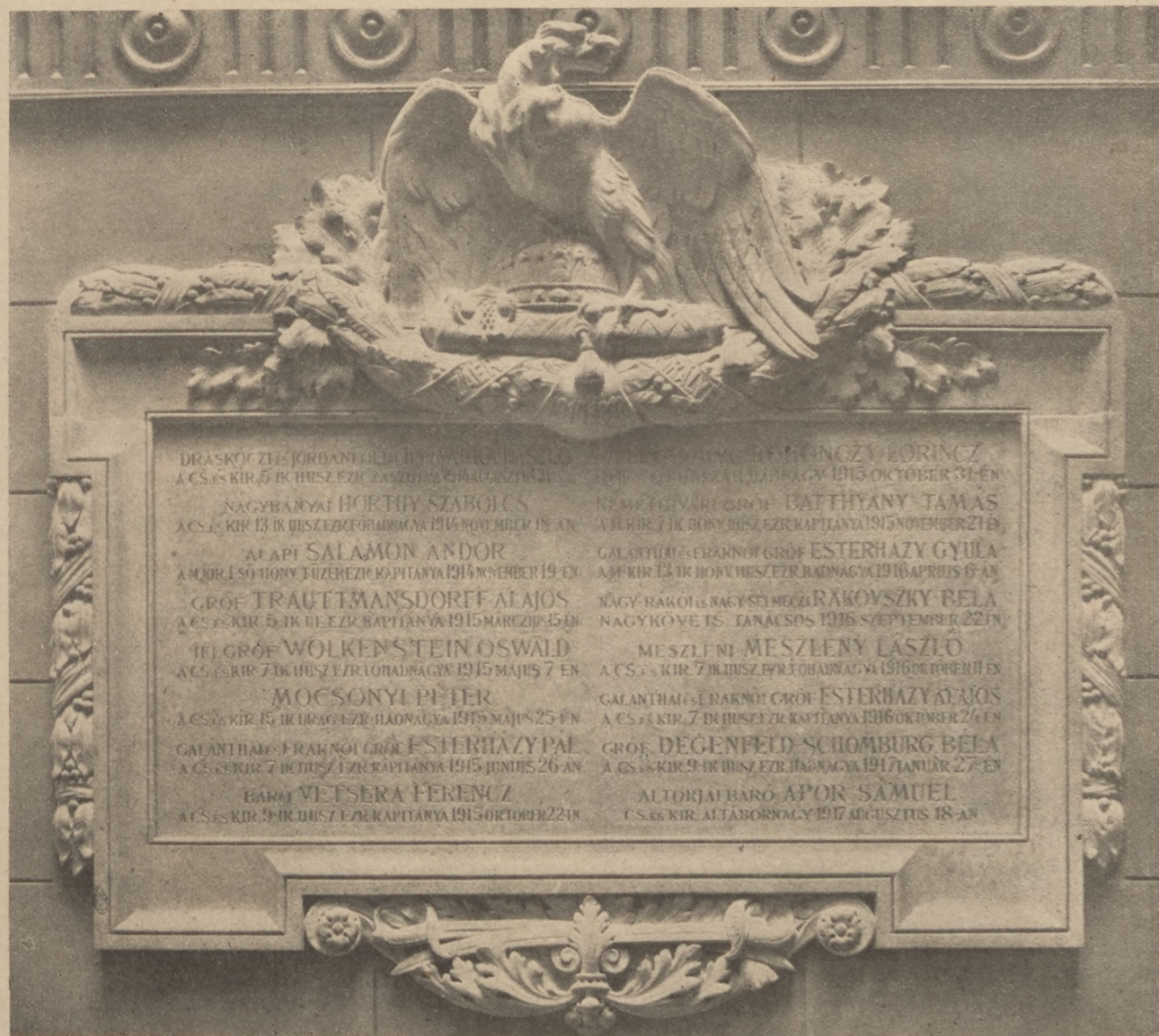
Teréz-körut 12. szám. (az udvarban.)

DERDIÉDÁS

Pudert, szappant és krémet használ középeurópa hölgy-
világa. Decolletage cseppfolyós pudert, (mely egyik
mosdástól a másikig tart és rögtön szépít) használ
nemcsak a művészvilág, hanem minden jóízű nő!

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Előfizetési ár: Negyedévre K 100.—, egyes szám K 10.—

Emléktábla a Nemzeti Kaszinó lépcsőházában a háboruban hősi halált halt kaszinótagok emlékére.
Kisfaludai Sirobl Zsigmond szoborműve.

Müllner János felvétele.

Prangins. Ottó főherceg a majorság kertjében.

Szomjuság.

Irta Karinthy Frigyes.

... Mi az?... Mit akar?... Már visznek?... Még nem?... Hát ki az?... Az ügyvéd... Jó napot, Máriusz... Mit akar? A kegyelmi kérvény... nem jött meg? Jó, nem baj... A kívánságom?... Igen, értem... az utolsó kívánságom...

Menjen a pokolba, Máriusz... Nincs semmi kívánságom... azazhogy igen, hozzanak valami italt... nem ezt, ezt a lötytyöt... ebből elég volt... valami mást, bort, vagy teát... nem, valami hideget inkább... valami hideget és hűvöset... ami savanyu is és édes... átlátszó, hűvös, rózsaszín... nem, inkább kékes fehér... nem tudom a nevét, hagyjon... nem jut az eszembe...

Földváry Imre férfi divat és fehérnemű divattermei
IV. Kossuth Lajos-u. 18 és VIII. Rákóczi-ut 7
Angol női bluzok s férfi fehérnemű, mérték szerint.

csak az ízét érzem itt... a nyeldeklőmön... és megfulladok... jaj, még most is.

Átkozott, átkozott! Nem jut eszembe a neve! Nem tudom, nem tudom azt az italt — de már nincs időm rá... gyorsan, amíg lehet... talán maga meg tudja mondani, Máriusz... Maradjon, Máriusz, ne remegjen, ne idegeskedjék... pokolba azzal a kérvénnyel! Nem kell, ez most fontosabb... ugyis hiába minden, ha nem kapom meg, mielőtt belémfojtják ezt a szomjuságot...

Maradjon, beszélni akarok... el akarom mondani, meg akarom magyarázni... talán még nem késő... mondja meg nekik, az ügyésznek és mindenkinek... hogy most már értem, most már kezdem érteni... de a torkom kiszáradt, így nem tudok beszélni, adja ide azt a poharat... fuj! undorító! nem ez az.

Nem ez az, doktor ur, értse meg... értse meg, egész életemben szomjazom... harminc éve... nem bírtam tovább... Gyalázat! gyalázat! Ostoba fejem... nem jutott eszembe és még most se...

Már kölyök koromban... kilenc-tíz éves koromban... tréfáltak velem, csufoltak... Azt az italt kértem, mindig, mikor megszomjaztam... azt az italt... de senki nem tudta megmondani és én elfelejtettem a nevét... Hát mi az? kérdezték tőlem, mi az, te ostoba kölyök... Viz? Nem... nem víz... Bor? Likőr? Málnaszörp?... Nem, nem... Hideg almalé? Nem, nem az... nem hideg, csak hűvös... áttetsző, halkan, kékesen bugyogó... valami fehér sziklából csörgedezik és csendesen bugyog... Talán artézi víz, abból ittál egyszer és elfelejtetted... Nem, nem az, ismerem... nem artézi víz... könnyebb, lágyabb, foszlóbb ital... valami, ami csak *majdnem* ital, de lazább anyagból van... valami az ital és az illat között... folyékony illat, légnemű folyadék... csak illetni kell az ajakhoz s rögtön szétfolyik testeóban, szerteárad, eloszlik, mint a vízbe cseppentett tintacsöpp... elárad és hűvösséggel és illattal és megnyugvással önti el a tested és a lelked... Ha egyszer innám belőle, egy kortyot csak, többé nem éreznék szomjuságot... De mi lehet az?

Értse meg, egy italt kerestem, amiről tudtam, hogy van valahol, de nem tudom hol... Eleinte magam is mosolyogtam rajta, azt gondoltam, majd csak eszembe jut... vagy valahol föltalálom, egy napon csendesen elém teszi valaki, metszett kristályüvegben... vagy meglátom valami kirakatban, terített asztalon. Abban nyugodt voltam, hogy rögtön ráismerek majd, nem téveszthetem össze semmi mással...! hiszen belül, agyam mélyén és torkom mélyén és szívem mélyében egészen jól tudom, mi ez az ital, csak kimondani nem tudom...

Vendéglőben, korcsmákban, angol csapszékek söntésében, amerikai *bar*-ok magas székein kuporogva, hosszan és körülményesen próbáltam megmagyarázni a

BRITANNIA-SZÁLLÓ

VI. FERÉZ-
KÖRUT 39.

télikert éttermé-
ben minden este ifj. RÁCZ PALI muzsikál.

pincérnek, mi az, amit rendelni szeretnék. Aggodalmas pontossággal igyekeztem körülírni.

A pincérek udvariasan hallgattak végig... Egyik-másik értelmesen bölintott, nesztelenültűnt el s én szívdobogva vártam!... Pókhálós palackkal tért vissza, s elém tette. Ritka italok kerültek elő pincék mélységéből, drága és ritka nedvek... hiába, egyik se volt az.

Aztán az egyetem... vig cimborák... rettenetes ivások, berlini »burschenschaft«. Reggel részegen tántorogni haza... Részegen és szomjasan.

Aztán távoli tájak... Afrika és India... Japánon száguldok keresztül... a Himalája lejtőin félmeztelen csordák... Ó, Arábia, ezeregy éj... ó ritka fűszerek, drága illatok! Bőrtömlőből ittam a *humiszt*, vonagló adámcsutkával nyeltem és nyeltem, hogy talán felfedezem azt az ízt. A szomjuság vihara sziszeg fölöttem szikkadt sivatagok szélén... Leültem Babilon vizei mellett és sirtam a szomjuságtól. A Holt-tenger fehér sópora lerakódott rám, ahogy vízébe mártottam tenyerem. Édes *kefier*-rel kínáltak az arabok s a törökök *szörbet*-tel. *Raki*-t is ittam s amaz ismeretlen italt, amit Ceylon szigetén készítenek, vérből és virágból. És szívtam ópiumot Kinában és szívtam Mandzsuriában hasist. S a kábult álom ott kóválygott fejem fölött s

részegségemben egyre éreztem *azt* az ízt ésszomjas voltam. Máriusz, szomjas, mint Szahara homoktorlaszai s mint a kopár sziklák Ararat hegyén, ahová

már nem ért az özőnviz.

Hagyja el, Máriusz, hagyja el... Nem vagyok örült... igen, erről akarok beszélni, mert ez az igazság... pokolba a pap-pal, nem kell! csak erről akarok beszélni, a szomjuságomról, ez az utolsó kívánsá-

gom... Erről és nem a végrendeletemről... Adják oda, akinek akarják... A képeim... a szobraim... és az operát... amit irtam...

Művészet? A művészetem? Oktobaság, Máriusz... rettenetesen szomjas voltam *arra* az italra, ennyi az egész... Tudja, mikor kezdtem festeni? *Böklinnek* egy képe döbbsent meg Münchenben vagy Berlinben... Emlékszik a kagylóból ivó szatirokra? Ó, azokon az arcokon láttam valamit az én szomjuságomból... de mi lehetett a kagylók fenekén? Olympusi must, nektár... ó, ők talán ismerték az én italom, a görögök...

hiszen külön nevet adtak neki, semmihez sem hasonlót s hitték, hogy csak istennek adatott innia... S én hittem a szektákban s hinni kezdtem az ő művészetükben... ó, de nem tudtam kőbevénsni és színekbe önteni a végtelen vágyat, a nyomorult vágyat egy korty után, ami nincs... Mindent megkaphattam volna, Máriusz, amit az élet nyújt, cserébe azért, hogy nem tart örökké... de *azt* a kortyot nem találtam sehohol.

S már hinni kezdtem, hogy talán nem is ital — talán másutt találok *azt* az ízt és illatot, amit betegen és nyomorultan kerestem. Talán nem odakint van, hanem belül valahol... a test és lélek határán... átkozott folyadék... ott, a nyultagy tekervényei közt, a fülek táján... ahol az érzékből érzés lesz, csodálatos folyamat... Talán nem is íz volt, amit izleltem... talán *hang* volt, amit hallottam valahol,

IV. Károly és gyermekei Pranginsban.

hang, ami eltévedt füleimben, a fül bonyolult labirintusában s szájamba került... S ekkor figyelni kezdtem a hangokra, hogy talán ott megtalálom. Muzsikajajongó panasz az orkeszter mélyén, ijedt kopogás a lélek kapuján, hangok íze és illata, zene! Tapogatózó hangok rohannak fel és alá, keresnek valamit, valami kimond-

Mennyasszonyi kelengyék Székely Jenő-nél
IV., Kammermayer Károly-utca 2. (Szervíta-lér sarkán)

hatatlant, ami elveszett... amire pedig emlékezünk, valahonnan, egy másik élet messzeségéből, ahol elmerült... Keresnek valamit, ami eloltaná a lélek szomjúságát...

Ekkor hallgattam és irtam zenét... de hiába volt, Máriusz. Ó, igen, gyalázatos idők voltak...

Aztán a bukás... a szörnyű évek... züllött csapszékek, Páris, csavargók... Hogy kóvályognak... Aztán Donna Laetitia...

Eh, igen, hát szerettem... és meg akart menteni, tudom. És én hagytam magam, ravaszul, mohón — hogy mi lesz ebből. Ó, hogy hevertem a lábainál, eleinte... hogy csókoltam halvány, illatos bőrét... Furcsa íze volt a bőrének, mint valami különös ital és néha előntött a kábult rémület, hogy talán ez az...

De egy napon, valami gorombát mondtam és akkor elhomályosultak a szemei...

Ó, igen, rettenetesen bántam vele! A többi nő és a többi gazságok — semmi! Csak eszköz volt és

Róbert főherceg és Adél főhercegnő a prangins-i kastély udvarán.

Gajáry Livia és Lévy László esküvője a szödi kigyósi kápolnában 1920 szeptember 20-án.

Dr. Schöffner Pál felvétele.

kelepce De ő nem tudta meg soha s nem is tudhatta meg, hogy akkor, két nappal halála előtt, mikor éjszakán át ott hevert süket és mozdulatlan ajtó előtt, hogy akkor az ablak függönyei mögött kuporogva, ott lestem rá — s mikor végre elalélt és elájult, óvatosan kimentem és pettyhüdt, szegény, szegény csukott szemeiről mohón csókoltam és ittam a könnyeket... A könnyek íze... talán ez volt az?

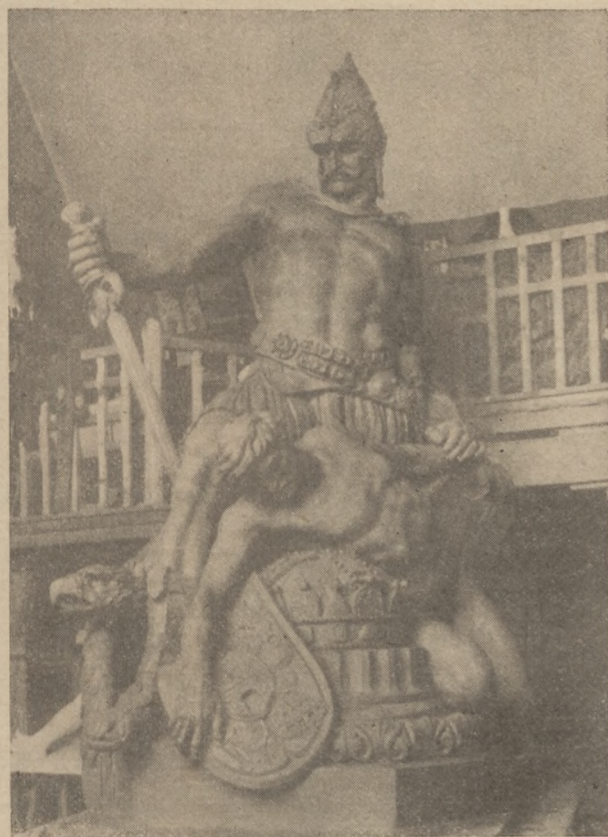
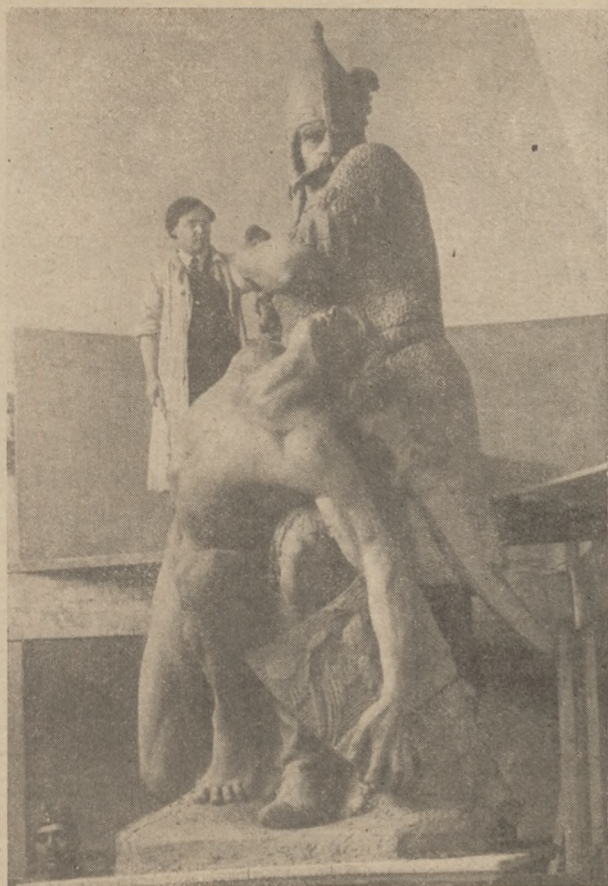
Ej... hagyjon, hagyjanak... Nem kell az a kérvény... Nincs semmi vallani valóm több... Szomjas vagyok... nem akarok beszélni... a torkom kiszáradt... Megöltem és punktum... szándékosan, előre megfontolt szándékkal... ó, de mennyire előre! Hónapokkal előbb készültem már rá... és nem voltam beszámíthatatlan... Hiszen figyeltem, csillogó szemekkel, közelhajolva, mikor aludt, hogy áramlik a vér ifjú kék ereiben... Most már megmondhatom magának, Máriusz, egészen hamis volt a védelem, amit kieszelt, hogy megmenten a kötéltől... Én csaltam oda... én zártam el az erkélyablakot... én kaptam el a borotvát... mindent én kerítettem elő... És mikor megtaláltak mellette, a szájam nem azért volt tele vérrel, mert dulakodtunk... és nem az én véremmel volt tele a szájam... Ó! rettenetes íz! de még sem az volt.

Máriusz!... Mi ez és kik ezek?... Az ég szerelméért Máriusz... nézze, az ügyész... Máriusz... a kérvény... a kegyelem... nem jött meg?... Segítség! meg akarnak ölni!

Azonnal... azonnal megyek. ügyész ur... egy pohár vizet kérek csak... öt percet még... vagy egy pohár vért... hívassák el az anyámat... igen, az anyámat... ez az utolsó kívánságom... Még van idő? Igen, az anyámat akarom, ügyész ur... nem tudom... nem tudom, hol lakik... nem ismerem... elvált az apámtól... meghalt... nem láttam soha... de le tudom írni... magas, fekete nő volt... — egy pillanatra, kegyelem! most jut eszembe... a parkban, óriási fák közt... kegyelem... én csecsemő voltam... és anyám éppen szoptatni akart... de ekkor... vihar... apám kitépett a kezéből... árulás... kegyelem... elkergette a háztól, mert valami levelet kapott... és én sirtam, mert letéptek a melléről... ügyész ur... végre, végre eszembe jutott!...

JOGÁSZOK!
KATONA DOKTOR
JOGI SZEMINÁRIUMA
Budapest, IX., Ráday-utca 41.

Előkészítés és jegyzetbérlet az összes jogi vizsgákra, ügyvédi és bírói vizsgákra is. Utmutatás a beiratkozásra és a felállítandó közzgazdasági egyetemre.

A Védelmi Ligák Szövetségének irredenta-szobrai. 1. Erdély: Pásztor János szoborműve. 2. Délmagyarország: Szentgyörgyi István szoborműve. 3. Nyugatmagyarország: Sidló Ferenc szoborműve. 4. Felsőmagyarország: Kisfaludi Strobl Zsigmond szoborműve.

Műlner János felvéte'ei.

Az őszi Kanca-díj befutója Alagon. (I. Dreher A.: Märchen. II. Ragyogó. III. Matuska.)

Waltner Bertának A Társaság részére készített felvétele.

Omnibuszkocsis.

Irta Kosztolányi Dezső.

1916 augusztusában méla aranytüzzel — rószaszin és sárga lángokkal — tündökölt az áldott, magyar nyár. Soha ennyi gyümölcs nem termett. A szilvák szaporán potyogtak a földre, a fák már messziről kéklettek. Dinnyék, almák, szőlőfürtök heverték a tányérokra. A gyünölcsök cukrozták, trágyázták a keserű halált. Ebben a bőségben, uszályosan és lángsörénnyel, mint egy tulvilági, baljós rakéta a vér szüretjén, egyszerre emelkedett a levegőbe a román háboru híre.

Augusztus végén még mindig égetett a nap. E hónap utolsó napján, augusztus 31-én — rekkenő dél előtt volt — egyedül bóbiskolt bakján az omnibuszkocsis. Ūrge János űlt ezen a fatrónuson, melyet átfűtött a verőfény, kezében tartotta a gyeplőt meg az ostort. Arcát szigoruan keretezte a barna körszakáll. Szemében se fájdalom, se öröm, csak közöny, sok-sok évnek megfagyott idegessége, mely már nem mozdul meg semmire. Amint így bámult a magas bakon, kezében egy lógó ostorszárral, nagyon hasonlított a parasztkirályhoz, akit egykor tüzes trónra űltettek.

Ūrge János reggel bement egy űzletbe és galambot kért. Gyermekek való játékgalambot, melyet a két éves fiának akart hazavinni, aki több nap óta forró lázban fekűdt. De a kereskedésben nem tartottak ilyesmit.

Sőhajtva űlt fel a kocsira és hajtani kezdett. Dőcögött a régimódi jármű, nyafogtak a fakerekek, a lovak emelgették sárgarézrel vert bőrigájukat. Bölcs szemléldő, hallgatag ember, aki már sok pört és utat látott, nézte a lovakat. A galambról gondolkozott. Estére szereznie kell egyet, mert a gyerek csak galambot kívánt és tegnap meg is ígerte neki. Szegényke ugyanis oly egyedűl fekszik az ágyon, egész nap, piros pontokkal a mellén. Mig hazajön, a szomszédok vigyáz-

nak rá, meg a legnagyobb kislány, a tizéves, aki szegény gyerekek kedélytelen jóságával helyettesítette az anyját. Egy zökkenőnél eszébe jutott az asszony. Milyen jó lenne, ha most a gyerek mellett lehetne. Bólongatott a kocsis. Olyan nyugodt, szelid asszony volt és egyszer mégis a tüzre vetette a gyerekek őszes ruháját meg az asztalterítőket is. Bizony a feje beteg, az elméje hibás. Vasárnap újra kimegy madj hozzá az elmeógyintézetbe, megkéri az orvost, adjon neki erősebb port, hogy hamarabb meggyógyuljon. Aztán újra galambról gondolkozott.

Utközben nézegette az űzleteket, hol lehet játékgalambot venni. Egy ur szállt fel melléje. Azt mondta, hogy jönnek a románok. Tiz óra tájt lehetett ez. Ebben az időben tudta meg mindenki, hogy a románok az előző estén, több helyűtt betörték az országba és a hegyeken át, a folyók völgyein rohannak fel a magyar vármegyékbe. Ūt vármegye veszett el, vagy már tiz is? Némelyek azt híresztelték, hogy a Marosig hatoltak, mások, hogy a Tiszán vernek hidat. A lapok fehér foltokkal jelentek meg. Egy ájult sikoltás volt az egész város:

— Jönnek a románok.

Már háromszor fordultak meg a lovak a krisztinavárosi végállomástól a ligetig. Dél tájt megebédelt, egy negyedik görögdiannyét evett — magostól — sárga kukoricakenyérrel és maszatos kezét megtörölte az egyik ló farkába. Minthogy pár perc ideje maradt, újra elsietett egy űzletbe, ahol megint galambot kért, beteg gyermekek való, kis, fehér galambot, kiterjesztett szárnyakkal. Mosolyogva mondták, hogy olyan nincs és nem is tudták, hol lehet kapni. Visszaszaladt az állomásra, amikor felűtt a bakra, a sietségtől meg az izga-

KERBER HENRIK

VIII., Nap-utca 29. Telefon József 3-86.

Szörme-szőnyeg, poroló, megóvó, szőnyegmosó és javító intézet. Lakástakarítás, padlóbeeresztés és féregirtási vállalat. Butorberaktározás!

Herceg Odescalchi Géza, báró Schell Pál, őzv. gróf Bissingen Károlyné és Keglevich Ilona grófnő.

lomtól reszketett a térde. Egy utast is megkérdezett a galambra vonatkozóan, de az nem válaszolt. Tovább kocogott a lovaival, reménytelenül nézegette a kirakatokot. Az Andrássy-ut olcsó fényezésével, gipszházaival, aranyozott villámhárítóval olyan volt most, mint egy bazár.

Úrge János nyugtalanul tekintgetett jobbra-balra. Egy megállónál leugrott és a közeli boltban is galambot keresett, de ott se volt. A kétségbeeséstől elvicsooritotta csorba fogait. Nem értette, mi történik, csak azt tudta, hogy valami szörnyű áradat gyűrűzik körötte. Erdély... Magyarország... mondogatták szomorúan... áhitattal... eddig nem ismert hangsúlyjal... Ezeket a szokat próbálta elhessegetni, de mindig visszatértek. Lógatta a fejét, hajtott-hajtott, a villák és a budai házak közt. Mire még egyet fordult, már alkonyodott. Azt a forróságot, amit napközben magukba szívtak a házak, most lehelték ki. A boltokat egymásután zárták. Már bizonyos, hogy a kis fiának nem viheti haza, amit kért, üres kezekkel megy az ágyához. Káromkodott a magánfogatokra, rángatta a gyepelőt, megállt az ut közepén. Különösen a messenger-boyok, meg a sürgönyhordók bosszantották, azok rácsöngettek és alattomosan körülkarikázták, azt hitte már, hogy mindenki ellene támad.

— Hogy kettérepedne ez az egész világ, — mondta a foga közt.

Herceg Odescalchi Béla és gróf Csekonics Gyula.

Képek az alagi őszi lóversenyről.

Lossonczy Gyula.

Waltner Bertának A Társaság részére készített felvételei.

CUENDET CONSTANT

svájci órás Budapest, IV. Kígyó-tér 5.

Az órás-szakmát felölelő összes zseb-, napp., fali stb. órák raktára. Alapítva 1862.

KARCSATTÓRÁK. JAVÍTÁSOK. KATONAÓRÁK.

totta, a két omnibuszgebe pedig átvette az idegrendszere villamosságát és horkantva feszítette előre szűgyét.

— Madár... Rigó... — kiabált, hogy az alagut-hoz értek.

Itt a porban, a kétes gázfényben a lovak hátracsapták fülüket, megbokrosodtak a saját árnyékuktól.

— Madár... Rigó... — ordított újra — jönnek a románok... megyünk a románokra...

Az alagut öblös, ugató visszhanggal adta vissza a szavát. De minden visszhangzott itt, amit ezen a napon sóhajtottak és suttogtak, az a sötét kagyló most visszazengte az egész város rémületét és kétségbeesését, az övét is. Zsibbadt feje elkábult a patkócsattogástól, hagyta, hadd röpsítsék előre a lovak. Csak előre, hajrá, mindig előre. Ugyis vége mindennek, jönnek a románok és a galamb, amit úgy keresett, nincs sehol. Egy galambot látott repülni, messze, nagyon messze az éjszakában. Olyan harag bizsergette a mellét ebben a rohanásban, mint soha életében. Néha azt hitte, hogy rohamra megy, a mellén érmek, a feje bekötve, kezében zászló, mint a budai honvédszobornak, máskor meg, hogy zuhan lefelé, átbukfencezik a hegyen, a folyóba, a másik partra s csak kiabált, rekedt, mámoros hangon. A cél ott tul volt, valahol a sötétben. Észre se vette, hogy kijött az alagutból.

Künn, az alaguton tul, csak a süket éjszaka várt rá, a szomorúság és a reménytelenség. Az éjszaka meddő volt és nagy, mint a tenger. Egészen el lehetett veszni benne. A színe aszfaltszürke és csillagtalan.

bárá Luzsénszky Zsigmond és menyasszonya Pálffy grófnő.

Székely Aladár felvétele.

Bárczy Henni.

Werner Irén felvétele.

Egyetlen csillag se égett ezen az éjszakán. A levegő lehült, felkelt a telehold s hideg fényt csurgatott végig a háztetőkön. Árnyékok ténferegtek itt-ott. Még az alvó házak is végtelen bánatot árasztottak, melyek a budai hegyekre ragasztva félénken bujtak meg, egy-egy fa alján. Szaladt a kocsi és tul a végállomáson állapodott meg.

— Megbolondult maga? — kérdezte a kalauznő, mikor leszállt a hempergő kocsiról.

A lámpa világánál meglátta, hogy a kocsis arca halottfehér.

— János bácsi — szólt — csak nem beteg?

— Az — mondta közönyösen s engedte, hogy lesegitse a bakról.

Leültették a földre, kinyitották a kabátját, mely szürke, mint a fegyencek zubbonya.

Most már tudta, hol van. Egy korty vizet ivott, lassacskán magához tért. Körültekintett a csendes éjszakában s megnyugodott, hogy még alatta van a föld, az áldott és ismerős, melyet mind a két kezével foghatott. Nem is akarta elengedni, soha.

Az Országos Casino

nyilvános éttermei megnyitlak.

Naponta Berkes Béla zenekarával hangversenyez.

SEMMI SEM TÖRTÉNT.

Én kifosztom a szívemet, a dobogót, a szenvedőt,
S szívem színéből készítek én emlékednek szemfedőt,
Ékes, piros, szép szemfedőt, jaj, dúsát, búsát, borúsát,
S monogrammot himzek reá: kek búzaszín-koszorúsát.

A monogramm a te neved, melyet oly nagyon szeretek,
Melyért olyan régóta már, oly réngegetet szenvedek,
S amelyről azt hittem már, hogy az enyémmel lesz egy pár,
S most másé lettél Magad is, a neved is — óh jaj be kár...

Mit adhassak hát néked én, halott szerelmünk éjjelén,
Mikor másé már mindened s óh jaj, a szád sem az enyém,
Oly némán s bénán állok itt, mint tört hajó a nagy vizen,
Ziháló mellemben zenél halk trubadur: a szívem.

A mellemből a szívemet, kit megtörtél, kitépem én,
S arany-tálcán nyujtom feléd, én szomorú szegény-legény,
S koldus kevélyen, haldokolva, szív nélkül most majd elmegyek —
Elnyelnek, jaj, majd engem is, a ködben ködlő, kék hegyek...

EGYED ZOLTÁN.

VÉGZETES VERSSOROK.

Százezer homályon át
Kívájnám szemem hályogát:

Minek teremtett istenem,
Ha tiltott feléd intenem?

Egy férfi csak egy nőt talál,
Csak egy élet van s egy halál!

Csak az miénk, ki messze van,
S ki messze van, az veszve van!

SOMLYÓ ZOLTÁN.

Miss Edith Tucker. Werner Irén felvétele.

A Társaság

Képeinkhez. A prangins-i kastély lakóiról hozunk »A Társaság« mai számában néhány újabb felvételt. Ezeket az eszményien szép gyermekfelvételeket kizárólag lapunk részére eszközölték. Mai számunkban mutatjuk be Pásztor, Sidló, Kisfaludi Strobl és Szentgyörgyi szobrászművészeink négy irredenta szobrának képeit, melyeknek elkészítésével a Védelmi Ligák Szövetségének felkérésére a vallás- és közoktatásügyi miniszter bizta meg a négy kiváló szobrászművészt. Az irredenta szobrokat a Szabadság-téren fogják felállítani s ünnepélyes leleplezésük november közepén lesz. Számos sikerült pillanatfelvételt talál az olvasó mai számunkban az alagi őszi meetingről is. Örömmel állapítjuk meg, hogy lóversenyfelvételeinket, melyeknek közlését mult számunkban kezdtük meg, nagy elismeréssel fogadta a közönség s itt újra hangsúlyozzuk, hogy a Magyar Lovaregylet és az Urlovasok Szövetségének előzékenységből kizárólag »A Társaság«-nak van csak engedélye felvételeket eszközölni az alagi pályán. Az októberi Concours Hippique-ről, a Királyi Magyar Automobil-Klub hegyiversenyéről ugyancsak rendkívül érdekes képeket fog hozni annakidején »A Társaság« Waltner Berta felvételeiben. A riportfényképezés terén érdekes újítást tartogatunk még olvasóink számára: a pesti utca felvételeit. A korzón, a Váci-utcában, szállodák és kaszinók előtt, mindenütt, ahol a budapesti társaság naponta megfordul, észrevétlenül ott jár »A Társaság« fényképezése is és nagyon sok ilyen szenzációsan érdekes utcai felvételünk van már, melyeknek elkészültéről sejtelmük sem volt az áldozatoknak. Ezeknek a felvételeknek sorozatos közlését legközelebb megkezdjük már, valamint folytatjuk a divatfelvételek közlését is, melyeknek első bemutatója már mult számunkban is sikert aratott. Ha még mindezekhez hozzátesszük azt is, hogy a rajzoló-művészek egész serege támogatja »A Társaság«-ot abban, hogy képei a jövőben még érdekesebbek és változatosabbak legyenek, — azt hisszük, egyelőre eleget mondtunk magunkról és képeinkről.

*

Őszi napsugár. A londoni ember a hét végét falun, a tengerparton, Richmond-Hanley között, valahol a Themsén tölti. A budapesti ember régebben Lomnicra szaladt fel golfozni, a Balatonra yachtozni, vagy pestvidéki falusi ismerőseit látogatta.

Az angol »week-end«-nek nevezte el a hétfői kirándulásokat, mi pestiek valami rendkívül unesztetikus nevet adtunk a szombat délutáni Balatonra induló gyorsnak.

A mult hét szombatján, d. u. 2 órakor jókedélyű társaság találkozott a nyugati I. osztályú várótermében. Három fiatal házaspár s megfelelő számú gavallér.

A Nemzeti Casino Éttermeit
október hó 1-től HOLUB REZSŐ,
az Országos Casino volt vendéglőse
vette át.

Divatkép Altman-Loos Elza bécsi táncművésznő buzavirág-kék túllból készített szinpadai ruhában.

Kollerich Pál és felesége Gombár Anna, Kollerich Gyula és felesége Basch Ida, Létay Ernő és felesége Mészáros Ciczka. A gavallérok: egy nem gróf, egy gróf, egy nem gróf és egy ismét nem gróf.

Irány: Nógrádmegye, Reviczky Tibor *nézsai* kastélya. A váci állomáson három jól kiállított fogat várja az érkezőket. (Ennyit hagytak meg a románok.) Az öreg parádés, a Pista kocsis félszemmel lepislogat a bakról, — aújnye! s tiszteletteljesen megemeli darutollas kalapját. Kiegyenesedik, megsodorja hosszú hegyes bajuszát. És jönnek és jönnek a széles szíjjal lecsatolt pompásnál pompásabb angol bőrkofferek. S itt álljunk meg egy pillanatra. Az angol kézben hordható kis bőrtáskával s egy vékonyba csavart gummi-köpenyvel, a tiztagu pesti társaság négy feladott koffermamuttal s hat Würצל-remekkel indul a *kétnapos week-end-re*. De nehogy bárki is maliciát lánson ez összehasonlításban, pedig még megtoldom megfigyelé-

SOMOGYI SZŐRME-DIVATTERME

VIII., Rákóczi-ut 23. sz. I. em.

semet: az angol fontot aznap a budapesti magánvaluta-forgalomban 1250 koronával jegyezték. S még Angliát irigylő valaki!... Megérkezünk Nézsára. S mint a visszafelé pergetett mozifilmen visszaszállunk régelmult gyönyörű idők még szebb emlékei közé, s viszontlátjuk azokat a sokat emlegetett régi (1914. előtti) szép időket, amikor, mint itt: jómód, kényelem, jókedv, boldogság és a legpazarabb uri vendégszeretet várta az érkezőket.

Falun korán száll le a hűvös est, a nagy kandallóban kigyulnak a hasábok, jól esik a párolgó tea, melegsik a társaság.

Estére, az ebédhez, frakk és estélyi öltözet. (Két frakkot Angliában sem huznak az emberek) Az inasok nesztelenül mozognak, a menü városiasan szép és falusiasan jó, a hangulat percről percre aranyosabb, kedvesebb, cigány szólal meg a feltárt ajtóközben (a váci cigányt valamikor Scitovszky James dirigálta). Meséljem tovább? A reggel nyeregben látja a társaság egy részét s lovaglás után öreg tölgyek közelében, frissen sárguló pázsiton dus reggeli várja a sportolókat. Meséljek még? Mint egy ebédutáni ötperces álom mulott el a két nap, hétfőn reggel bejárjuk még a parkot, buszunk a nyártól, az ősztől, a fákról pereg az őszi falevél... *Lady Wight.*

*

A *Nemzeti Kaszinó emléktáblája*. A Nemzeti Kaszinóban nemrég leplezték le a hősi halált halt kaszinótagok emlékére felállított emléktáblát, mely kislaludi Strobl Zsigmond kitűnő szobrászművésznök alkotása. Az ünnepélyes leleplezésnél megjelent Horthy Miklós kormányzó is, valamint József és József Ferenc főhercegek, a kaszinó tiszteleti tagjai. Edelsheim Gyulay Lipót gróf, Jekelfalussy Zoltán és Széchenyi Emil gróf a kaszinó három igazgatója, Teleki Pál gróf, Csáky Imre gróf, Rakovszky István, Stréter István, Wlassics Gyula báró, továbbá a Nemzeti Kaszinó tagjai teljes számban és a szobormű alkotója. Az emléktábla leleplező beszédet Széchenyi Emil gróf tartotta, kegyeletes hangon emlékezve meg az elesett hősookról. Kislaludi Strobl Zsigmond művészien szép emléktábláját belső címlapunkon közöljük.

*

A *Marionettek és a Politikusok* váltakozva szerepel a Belvárosi Színház műsorán. A *Politikusok*, ez az egész estét betöltő nagyszerű konstrukciójú amerikai dráma még állandóan telt házakat vonz és a *Marionettek* címen összefogott négy vidám és tarka művészi játék jegyeit napokkal előbb szétkapkodja a közönség. Mindkét darab a bemutató kitűnő művészeivel kerül színre.

Az *Andrássy-uti Színház bemutatója*. Pénteken, október 15-én lesz a bemutatója az Andrássy-uti Színház új műsorának, mely ezuttal is egészen irodalminak és ujszerűnek ígérkezik.

Változatlanul nagy *Az utahi lány sikere*, melynek folytán nap-nap után megtelik a Király-színház. A közönség az előadást végigkacagja és számtalanszor tapsolja ki a felvonások végén a szereplőket.

*

ÍRÓGÉPEK

Irodabutorok, Javitóműhely

ECKSTEIN GYULA irodaberendezési vállalata
Budapest, IV., Párisi-utca 1. sz. I. em. Telefon: 126-06.

Amerikai rendszer az ékszerkereskedelem terén rendkívül célszerű újítást léptetett életbe a kitűnő hírnevű Hellinger Henrik órás és ékszerész. A cég magánosoktól bizományba átvész ékszerárut és műtárgyakat, melyeket a legkedvezőbb feltételek mellett áruba bocsájt. Ezen újítással úgy az eladó, mint a vevő részére nagy előnyöket biztosít. Hellinger Henrik IV., Türr István-utca 9. félemelet (Váci-utca sarok)

Tarnay-matiné. Tarnay Alajos, a kitünő és népszerű dalköltő vasárnap rendezte első őszi matinéjét Tóth Lőrinc-utcai villájában. A matinén megjelent Budapest társadalmának színe-java, élükön Augusztia főhercegné szonnyal és Zsófia főhercegnével. A matinén közreműködtek *Medek Anna, Kontz János, Szappanyos Gerő* és *Bayor Gizi*, ki megrázó hatással adta elő Boross Sándor két meghatóan szép irredentaversét. A bevezető beszédet *Raffay Sándor* evangélikus püspök tartotta.

— Végvátrak ormárolt szállt bele hajdan a magyar éjszakába — mondotta a püspök — a törökleső örök éber felkiáltása: Szóllalj virrasztó, szóllalj! — A magyar éjszaka sötétebb most, mint valaha, a magyar végeken nemcsak az öröknek kell most virrasztaniok: egyetlen testvérünknek sem szabad elaludnia, hanem mint ahogy 1456-ban Nándorfehérvár falain a »szakálszárasztó vártaházakban« harminchét órszem vigyázott az éjszakába és folyton hangzott a virrasztó kiáltás, — úgy kellene most is felelevenitenünk ezt az ősrégi magyar szokást, a toronyzenét és a virrasztó kiáltást a magyar városokon, de különösen a végeken. Amikor estennen felhangzik majd a végvátrak, az utolsó magyar falvak tornyaiban a Nagy Bercsényi Miklós... akkor azok a szerencsétlen testvéreink, akiket elszakított tőlünk az erőszak korlátolt politikája, ide sirjanak vissza és ha hangtalanul is, de velünk énekeljék az örökké szent magyar nótát: Kossuth Lajos azt izente...

A matiné jövedelme nagy összeget juttatott jótékony célra s a vendégek a kora délutáni órákig együttmaradtak.

Az alagi lóversenyen. Saly Alajos rendőrfelügyelő, Török Miklós főtanácsos, Nagy Károly főkapitány-helyettes, Gaál Ernő, gróf Pejacevich Albert, Mattyasovszky György h. államtitkár, Beniczky Tamás főparancsnok.

Waltner Bertának A Társaság részére készített felvétele.

Rövid hírek. *Gombár Tivadar* várbeli lakásán fényesen sikerült pikniket rendezett a Balaton-Földváron nyaralt társaság részvételével. A pikniken megjelentek: Bibó Kálmánék, Endródi Bélák, Holitscher Pálék, Kollerich Gyulák, Kollerich Pálék, Létay Ernőék, Orosz Gézáék, Perczel Tiborék, Perczel Miklósék, Saly Ivánék, Szücs Jenőék, Cséry Lajos, Cséry Miklós, Damaszkín István, Görgey István, Hervay István, Kassalik Andor, Kobelrausch Gyula, Lukács Béla, Lukács Andor, Harnos Alfréd, Okolicsányi Jenő, Papp István, Suppán Ágoston, Szabó György, Városov György. — *Sándor László* v. főkapitány fiának az orosz fogságból való hazatérése alkalmából estélyt adott. A hatvan meghívott közt tíz Sándor-család képviseltette magát. — *Dobay István* hosszabb külföldi utjáról Budapestre érkezett.

Esküvők. kisjeszeni *Jeszenszky Pál* magyar királyi udvari tanácsos és neje gulácsi *Gulácsy Margit* leányát *Mártát* f. évi október 12-én délután 1/26 órakor vezette oltárhoz a Deák-téri ág. evangélikus templomban kisjeszeni és folkusfalvi *Jeszenszky Gerő* tart. tüzérfőhadnagy, néhai kisjeszeni és folkusfalvi *Jeszenszky Sándor* volt királyi közjegyző, földbirtokos és neje ivánkai *Kherndl Ilona* fia.

bonyhádi *Perczel Tamás* huszárcapitány és csikszeredei *Szabó Judith* f. hó 5-én délelőtt 11 órakor tartották esküvőjüket, a József utcai Jézus-Szent-Szive templomában.

gyergyószentmiklósi *Kövér István* 1920 október hó 11-én este 1/26 órakor vezette oltárhoz madarasi *Beck Milát* a Jézus Szent Szive templomában.

Balonyi Iván és barátja.

Kankovszky Ervin felvétele.

ARANYSZÓKE LESZ, ha az Eisner-féle Eau Radiouse-t használja (20 K), barna vagy fekete haját nyer az a Eisner-féle dió-kivonattól (20 K), Eisner drogeria, főh. kam. száll., Budapest, Andrassy-út 37. sz.

BRACHFELD F.

Uri ing és divatujdonyságok. Uri ruházat mérték szerint.
Női és férfi kész felöltők.

Budapest, V, Dorottya-utca 1. (Gizella-tér sarkán)

Persie
kalapszalón

IV., Váci utca 1.

A Királyi Magyar Automobil Club hegyiversenye. A Királyi Magyar Automobil Club október hó 24-én d. e. 1/2 11-kor rendezendő svábhegyi hegyiversenye iránt ugy belföldön mint külföldön is a legnagyobb érdeklődés mutatkozik. Nap nap után érkeznek nevezések a versenyre, amelyek jegyzékét a club azonban csak nevezési zárlatkor fogja közzétenni. A verseny páratlanul bőkezű díjazásban fog részesülni. Eddig tiszteletdíjakat ajánlottak fel: gróf Andrássy Sándor, báró Born Frigyesné, Jakabffy Dezső, Horvátovich Irén, a m. kir. Honvédelmi miniszter, a Tauril-Pneumatik r. t., a Puch művek r. t., a Svábhegyi parkváros r. t., a Magyar Olasz Bank és a Magyar Automobilkereskedők Országos Egyesülete.

A verseny 24-én d. e. 1/2 11 órakor kezdődik. A közönséget a fogaskerekű 4 különvonata szállítja fel a célhoz. A különvonatok 9 óra 55 p., 10 óra és 10 óra 5 p. indulnak. A célnál lévő elkerített helyre szóló beléptijegyek a Királyi Magyar Automobil Club titkárságánál válthatók meg.

*
Balázs né, közismert műfűző-specialista, budapesti üzletét személyes vezetése alá helyezte. IV., Váci-utca 8. szám. félmelet 9. sz. Wien, I. Graben 12. Marienbad: Josefsplatz.

*
A Közgazdasági Egyetem munkaprogramja nagy érdeklődést kelt fiatalágunk körében. Négy fakultás (egyetemes közigazdasági és közigazgatási, mezőgazdasági, kereskedelmi, külügyi szakok) keretében végzi el a jövőben azt a nagy munkát, amelyet eddig oly sajnálatosan nélkülöztünk, a gyakorlati életre való nevelést. Különös jelentőséggel bír nemzeti szempontból a külügyi fakultás, mely magyar diplomatákat fog képezni, külügyi szolgálatunk számára. Bizonyos tehát, hogy a legjobb nevek viselőivel fogunk találkozni hallgatói között.

A Közgazdasági Egyetemre vonatkozó kérdésekben szívesen szolgál felvilágosítással Dr. Katona Artur ismert jogisemináriuma (IX., Ráday-utca 41).

Főszerkesztő és laptulajdonos: dr. DOBAY ISTVÁN.

Felelős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal ideiglenes helyisége Pápai Ernő könyvnyomdájában Budapest, VI., Szerecsen-utca 65. Telefon 127-05.

Sebestyén Anikó fényképező műterme
művészi fényképek IV., Váci-utca 40

Szépségápolás.

Rovatvezető: Schadek Antalné, Váci-utca 12.

Az orr és kéz vörössége.

Mint előbbi cikkemben is említettem, a bőrelszíneződés számtalan okra vezethető vissza. (Vérerek kitágulása, fagyúmirigy-tultermelődé, meleg, hideg, szél, belső bántalmak stb.) Tudjuk, hogy az orr- és arcvörösséget a legritkábban idézik elő külső behatások. Az okot leggyakrabban a belső bántalmaknál találjuk. Az olyan bőrvörösség, amely belső bántalmak következtében lép fel, mulhatatlanul megköveteli az azonnali orvosi beavatkozást. E helyen a külső behatások okozta bőrvörösségről óhajtók folytatólagosan beszélni, illetve azokról kosmetikai szempontból tárgyalni.

A fagyás is idézhet elő orr- és kézvörösséget. Ez esetben a véredények megbénulnak és egyben ki is tágulnak. A fagyott rész gyuladásba jön és kékes-vörös színt vált ki. Ugyanez a helyzet az erős napsütésnél is. A fagyás okozta vörösséget még inkább fokozza a szorosan archoz tapadó u. n. francia fátyol, mely a téli hidegben levő arcot dörzsöli és izgatja. Tanácsos a fátyoi viselésétől óvakodni, vagy ha okvetlen ragaszkodunk hozzá, akkor inkább a praktikus amerikai nők példáját kövessük, akik lenge, függőlegesen aláhulló fátyolt viselnek.

A fagyás okozta kéz- és orrvörösség kezdetben csak mint gyöngye fagyási pír mutatkozik. Ha azonban a kellő kezelés elmarad, ugy daganattá is átalakul. A fagyott rész kisebb-nagyobb

Péncz és áruügyeket lebonyolítunk. Tőzsdéi és valutáris megbízásokat elfogadunk. **Neuschloss Testvérek VI. ker., Lovag-utca 20.** — Telefon: 76-69. — Alapítva: 1900.

Régi butorait, szőnyeget legjobban értékesítheti Rosenstinglnél, Deák Ferenc-tér 4. Telefon 6-76.

Hamis fogakat, briliánst, aranyat, ezüstöt bármely hirdetett áránál drágábban veszek **Mendelsohn ékszerész, Ferenc-körut 1.**

Róka Gyula tánciskolája
Bp. IV. Calvin-tér 2.

BERGER UTÓDA, NŐI RUHA MŰTERME
IV., Vigadó-tér 1. Telefon 3-11.
Costumök a legfinomabb kelmékből készíttetnek.
Tulajdonos: SCHWARCZ GÉZA ÉS TÁRSA DANEK ALAJOSNÉ.

Perzsaszőnyeget mielőtt eladná
forduljon **RÉVÉSZ JENŐ** céghez
Budapest, IV., Régiposta-utca 11. szám. Szőnyeg-áruház.

